

Rozsályi Anna

A legidősebb testvér meséje

Nem szabad elfelejtenem, hogy középső gyerek vagyok,
előttem már birtokolta valaki a szülők összes figyelmét.
Ha itt lenne nővérem, szőke lenne, bár az ritka hajszín
a családban, vagy fekete, mert akkor mindig irigykedhetnék rá.
Az egyetlen, amit pontosan magam előtt látok, az a szeme.
Ő örökölte volna anya meleg, őzbarna szemeit.
Nekünk az öcsémmel csak tengerszemek jutottak.
Az övé menedék lett volna.
Menekülés minden felelősség elől.
Ezért hagyhatott el minket, a szeme miatt.

Kirakatban

Ha tetszeni akarsz,
olyan légy, mint egy akvárium.
Érzés és élmény. Légpumpával
ellátott másik világ.
Az úszás ünnepély, pucér vagy,
akár egy aranyhal.

A valóság algamentes
felszálló csönd.

Megsárgult fogaidat számolod,
kiszívod a vért szívárgó ínyedből.
Lapulsz egy kagyló hallójáratában,
és elfojtani próbálsz a kopoltyúidból
áradó eleven hús szagát.

Rozsályi Anna Fehérgyarmaton született 1996-ban. Jelenleg a Debreceni Egyetem hallgatója. Első versei a Mind magazinban és az Amúgy online irodalmi folyóiratban jelentek meg. Kritikái a Vörös Postakocsi online felületén és nyomtatott lapszámában olvashatók. A Vörös Postakocsi folyóirat 2. tállyai alkotótáborában a tábor „Nyúl-díját”nyerte el, mely a tábor különdíja, s melyet ugrásszerű fejlődést mutató résztvevő kap.